

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/181/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010460
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3513010460.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovanej A. D., E. XX.XX.XXXX K. A., trestne stíhanej na slobode pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 16. decembra 2014 t a k t o

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaná: A. D. F. Č. U. Š. F. K. Á., E.. XX.XX.XXXX K. A.,
J. I. A., Ž. XXX/XX,
Z. I. A., J. X, na
slobode,

je v i n n á, ž e

dňa 12.04.2013 v čase asi o 19.20 hod. v trafike J. v priestoroch G. J. v A. E. K. Q., potom ako zbadala, že si poškodený O. S. nechal na predajnom pulte čiernu plátennú peňaženku s obsahom peňažnej hotovosti 2.000,-Eur, osobných dokladov, dokladov k motorovému vozidlu a platobnej karty k peňažnému účtu, vystavených na osobu poškodeného O. S. a odišiel, pristúpila k predajnému pultu, peňaženku zakryla predlaktím ľavej ruky a zakrátko zhodila peňaženku na zem, ukázala na ňu prstom svojej mal. dcéry A. D., ktorá tam bola s ňou, táto peňaženku zodvihla, schovala si ju do bundy a po vyjdení z G. J. na parkovisku vo vozidle odovzdala peňaženku matke A. D.Č., ktorá ju prezrela a zobrala domov, pričom peňažnú hotovosť 2.000,-Eur si ponechala a použila pre vlastnú potrebu,

t e d a

- prisvojila si cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jej moci nálezom,

č í m s p á c h a l a

- prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3/tri/ mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenej podmienične odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenej u r č u j e skúšobná doba v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného zákona sa poškodený Jaroslav Smolíček, nar. 11.04.1969 v Myjave, trvale bytom Myjava, Dolná štvrť č. 363/35, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanej A. D. trestné konanie pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona pod sp. zn. 1T/181/2013 na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 343/13 - 16 zo dňa 20.11.2013, doručenej tunajšiemu súdu dňa 22.11.2013, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

V predmetnej veci vydal dňa 26.11.2013 trestný rozkaz, ktorým obžalovanú uznal za vinnú a uložil jej podmienený trest odňatia slobody. Trestný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaná v zákonnej lehote podala proti trestnému rozkazu odpor.

V nadväznosti na podaný odpor súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovania výsluchom obžalovanej Márie Kočišovej, svedka poškodeného O. S., S. A. A. W. U. B., prečítal výpoveď svedkyne P. K. so súhlasom obžalovanej a prokurátora, zápisnicu o konfrontácii medzi obžalovanou a poškodeným z prípravného konania, obrazový záznam na CD nosiči z kamerového systému v trafike J. K. G. J. A. a ostatné listinné dôkazy vzťahujúcu sa na predmetnú vec a osobu obžalovanej.

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že prokurátor a obžalovaná nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby a po zákonom poučení obžalovanej o jej právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku vyhlásila obžalovaná, že je vinná len z toho, že zobrala peňaženku a nemala ju zobrať, avšak v peňaženke nebolo 2 000,- Eur ale len 135,- Eur. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej súd vykonal dokazovanie v celom rozsahu o vine, o treste a náhrade škody.

* * * * *

Na základe na hlavnom pojednávaní vykonaného dokazovania má súd vinu obžalovanej za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchala ho obžalovaná. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je vinná len z toho, že zobrala peňaženku, ktorú nemala vziať, avšak v peňaženke nebolo 2 000,- Eur ako uvádza poškodený, ale len 135,- Eur ako stále uvádza. Samotné prisvojenie si peňaženky poškodeného nálezom obžalovaná nepoprela. Prisvojenie si peňaženky poškodeného je okrem tohto priznania obžalovanej preukázané tiež obrazovým záznamom na CD nosiči z kamerového systému v trafike J. K. G. J. A., z ktorého je zrejmé miesto, čas a spôsob spáchania skutku obžalovanou tak ako je popísaný v skutkovej vete rozsudku a z výpovede svedkyne P. K., ktorá potvrdila, že v inkriminovaný deň bol v trafike, kde pracuje ako predavačka kupovať cigarety poškodený a medzi zákazníkmi bola aj obžalovaná, pričom oboch osobne pozná a spoznala ich aj na kamerovom zázname. Poškodený O. S. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že zabudol v trafike v G. J. K. A. svoju peňaženku, v ktorej mal osobné doklady a to najmä občiansky preukaz, vodičský preukaz a sumu 2 000,- Eur. Z jeho výpovede vyplynulo, že tieto peniaze boli určené na zaplatenie zálohy za prenájom karavanu v Chorvátsku v rámci prípravy na turistickú sezónnu. K pôvodu peňazí uviedol, že suma 2 000,- Eur pozostávala zo sumy 1 700,- Eur, ktorú vybral z bankomatu a zo sumy 300,- eur, ktorú si zobral z domu. ďalej z jeho výpovede vyplynulo, že uvedené peniaze neboli jeho súkromné, ale peniaze spoločnosti K. J., S..X..F., ktorej bol konateľom a ktorej klientov dali finančnú zálohu na prenájom karavanov v T.. Poškodený zotrval na uplatnenej náhrade škody vo výške 2 000,- Eur. Poškodený potvrdil, že na druhý deň oznámil na polícii stratu dokladov a v ten istý deň mu poobede volal nejaký pán, ktorý mu povedal, že našiel na parkovisku jeho peňaženku s osobnými dokladmi, že sa stretnú na parkovisku pred I., kde sa stretnutie uskutočnilo, peňaženku mu vrátil s osobnými dokladmi, no bez peňazí. Ako náležité mu dal 10,- Eur. Svedkyňa U. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní potvrdila skutočnosti uvádzané poškodeným. Z výpisu z účtu poškodeného vyplýva výber sumy 1 700,- Eur z účtu poškodeného z bankomatu dňa 11.04.2013 a existenciu účtu preukazuje zmluva so ZUNO bank o účte poškodeného. Z výpovede svedka A. A. vyplynulo, že je druhom obžalovanej, o peňaženke sa dozvedel od dcéry ako aj to, že v nej bolo 135,- Eur a na druhý deň mu družka - obžalovaná, povedala, aby vrátil peňaženku, ktorú našli. Svedok A. A. potvrdil, že vrátil poškodenému jeho peňaženku s osobnými dokladmi a potvrdil, že od neho dostal náležité 10,- Eur. Výška spôsobenej škody je preukázaná výpoveďou poškodeného, svedkyne U. B. a nepriamo výpisom z účtu poškodeného, o ktorých vierohodnosti nemal súd pochybnosti, nakoľko poškodený i svedkyňa

U. B. logicky a presvedčivo uviedli okolnosti týkajúce sa straty peňaženky, spôsobu nadobudnutia finančných prostriedkov v peňaženke a ako aj účelu na aký mali byť použité. Obranu obžalovanej považuje súd za vyvrátenú výpoveďou poškodeného, svedkyňou U. B., výpisom z účtu poškodeného a kamerovým záznamom. Obrana obžalovanej je podľa názoru súdu účelová, motivovaná snahou vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok, keďže z kamerového záznamu je jednoznačne vidieť, že v prípade konania obžalovanej nejde o náhodné konanie, ale o premyslené konanie, do ktorého sa nešťítala zapojiť i svoju maloletú dcéru, čo súd považuje za opovrhnutia hodné. Takéto správanie oslabuje vierohodnosť výpovede obžalovanej v časti spornej otázky týkajúcej sa výšky hotovosti v peňaženke poškodeného. Súd v prípade obžalovanej nezistil žiadne okolnosti, ktorého by ju zbavovali trestnoprávnej zodpovednosti alebo by ju zmierňovali. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovanej. Po právnej stránke súd kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin zatajovania veci podľa § 236 ods. 2 Trestného zákona, pretože si prisvojila cudziu vec a malej hodnoty, ktorá sa dostala do jej moci nálezom.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaná porušila záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických a právnických osôb.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Pri určení druhu a výšky trestu súd zistil jednu pohľadujúcu okolnosť a to že pred spáchaním skutku viedla obžalovaná riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona, čo vyplýva z evidencie priestupkov a odpisu z registra trestov obžalovanej. Žiadnu priťažujúcu okolnosť súd nezistil. Súd obžalovanej ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 236 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 3 mesiace. Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovanej podmienene odložil a určil jej skúšobnú dobu v trvaní jeden rok, nakoľko je súd presvedčený, že nie je potrebné ukladať trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom.

Obžalovanú považuje súd za potrebné poučiť, že inštitút podmienene odsúdenia kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatel'ovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že odsúdený bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanej prvým dňom po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaná akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdená, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmienene odsúdenia trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaná viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č i l a; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á. Súd považuje za potrebné obžalovanú poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona jej nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne jej môže hroziť nepodmienený trest. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatel'a, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život.

Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj výchova páchatel'a smerujúca k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu je primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody v prípravnom konaní, ktorá je preukázaná výpoveďou poškodeného a výpisom z účtu poškodeného zo ZUNO banka, pričom však z výpovede poškodeného

vyplývalo, že išlo o prostriedky spoločnosti K. J., S..X..F.. a teda nepatria mu. Vznikli tak pochybnosti o tom komu hotovosť vo výške 2 000,- Eur patrila. Dokazovanie tejto skutočnosti by trestné konanie pretiahlo a preto poškodeného súd odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.